

12 maart 2023 (3de zondag van de veertigdagentijd)

Dries Ghesquiere o.p.

Een bron van leven en een goede ontmoeting (Joh 4,5-42)

Lieve mensen,

Het evangeliieverhaal dat ik zojuist gelezen heb is toch wel heel speciaal. Jezus vraagt te drinken aan een Samaritaanse vrouw. Dat is heel uitzonderlijk. Hoe kan een Joodse man aan een Samaritaanse vrouw te drinken vragen. Dat was toen helemaal niet de gewoonte. Joden willen immers niets met Samaritanen te maken hebben, want dat zijn heidenen volgens hen. En mannen praten in het openbaar zeker niet met een vrouw. En daarbij gebruikt Jezus een taal die de vrouw helemaal niet begrijpt. Hij vraagt eerst water uit bron en dan zegt Hij dat Hij zelf levend water had gegeven als zij Hem om water had gevraagd. Maar wat is levend water? Jezus weet het wel maar de vrouw weet dat niet.

Het levende water is de aandacht die men heeft voor alle mensen. Jezus bedoelt daarmee de Blijde Boodschap van liefde, vrede, vreugde en samenhang. Deze vrouw kan dat niet weten maar toch zien we in het verloop van het verhaal een merkwaardige evolutie in haar aansprekingen.

Eerst noemt ze Jezus een Jood, daarna spreekt ze Hem aan met 'Heer' en noemt ze Hem een profeet, en ten slotte sluit ze niet uit dat Hij de Messias is. En om het helemaal af te maken, wordt ze zelfs zijn eerste missionaris: ze rent naar de stad en vertelt enthousiast aan haar stadsgenoten dat

ze misschien de Messias ontmoet heeft. En zo wordt die Samaritaanse vrouw met haar duister verleden niet alleen een voorbeeld voor haar stadsgenoten, maar ook voor ons, want ook wij zijn vaak zoekende en onzekere mensen die steun moeten vinden in het geloof van onze medemensen en in de woorden die God in de vieringen tot ons spreekt. Jezus heeft duidelijk een totaal andere manier om mensen te ontmoeten. Voor Jezus is iedereen kind van God. Jezus presenteert zichzelf als “levend water”. Zo begint de Samaritanse vrouw stilaan te begrijpen wat háár diepe dorst is. Jawel, het “Levende water”.

Jezus gaat in dialoog en deelt zijn goed nieuws met anderen, dat is wat in een goede ontmoeting gebeurt. Jezus heeft het ook over Gods aanwezigheid en maakt duidelijk dat niet de plaats van aanbidding belang heeft maar wel de wijze waarop.

Jezus kijkt naar de concrete mens en luistert met heel zijn hart, in dit geval naar deze niet zo onberispelijke vrouw. Hij biedt zich aan als de Messias!

De vrouw is onder de indruk, zij wordt zijn ambassadrice, de eerste apostel. De achterdochtige Samaritaanse wordt van vragensteller tot verkondigster tot getuige! En ook de anderen ontmoeten Jezus, zij verwerven uitzicht door inzicht én geloof. Als wij onze vooroordelen t.o.v. anderen laten varen zullen we verbaasd zijn over de verborgen kwaliteiten en geestdrift die we kunnen ontmoeten. Als je uit een put leeft dan zoek je de liefde, dan zoek je erkenning, dan zoek je aandacht. Als je uit een bron leeft, dan ga je zelf liefhebben, dan ga je het goede in anderen erkennen, dan leef je mee met anderen. Velen leven vanuit een put. Daarom zijn velen uitgeput.

Jezus biedt zich aan als bron van levend water, wie in hem durft te geloven leeft uit een bron. Elke goede ontmoeting vraagt om een engagement, om openheid en kwetsbaarheid. Opdat er “contact” zou zijn, verwoordt dichter Marinus van den Berg het zo:

Jij keek mij aan; ik voelde mij vrij.
Jij drong je niet op; ik voelde de ruimte in mij groeien.
Jij kwam niet te dichtbij, jij bleef niet te ver weg.
Jij liet mij 'ik' zijn, jij bracht me thuis bij mijzelf.

Zo kon ik je vertellen, wat ik voelde,
wat ik dacht, waar ik mee vocht.

Zo kwam ik op verhaal.

Toen jij weg was, wist ik: 'er was contact'.

Jouw zijn gaf mij een 'wij'-gevoel.

Ik voelde verbinding.

(Marinus van den Berg)